

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.884 van 23 februari 2016
in de zaak A. 217.460/X-16.398.**

In zake : 1. Ives DEVOS
 2. André LAFERE
 3. Paul TASSENOY
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kris Lens
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Grote Nieuwedijkstraat 417
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de PROVINCIE ANTWERPEN

Tussenkommende partijen :

1. de NV BRUMMO
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk Abbeloos
 kantoor houdend te 9200 Dendermonde
 Noordlaan 82-84
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de STAD MECHELEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tom Swerts
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Antwerpsesteenweg 16-18
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 november 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van de provincie Antwerpen (hierna: de deputatie) van 15 januari 2015 “waarbij aan de nv Brummo met toepassing van artikel 5.6.6 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening [...] het principiële akkoord werd verleend

om een verkavelingsvergunning aan te vragen voor een project gelegen binnen het Woonuitbreidingsgebied ‘De Bergen’ te Hombeek”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 januari 2016.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Evert Vervaet, die *loco* advocaat Kris Lens verschijnt voor de verzoekende partijen, Veronique Elsemans, die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Dirk Abbeloos, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en advocaat Jonas De Wit, die *loco* advocaat Tom Swerts verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomsten

3. Met een op 26 november 2015 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de nv Brummo om in het geding te mogen tussenkomen.

Vermits de belangen van de nv Brummo betrokken zijn, is er grond om dat verzoek in te willigen.

4. Met een op 16 december 2015 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de stad Mechelen om in het geding te mogen tussenkomen.

Vermits het bestreden principieel akkoord betrekking heeft op het aansnijden van een woonuitbreidingsgebied op het grondgebied van de stad Mechelen, is er grond om dat verzoek in te willigen.

IV. Feiten

5. Artikel 5.6.6, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) luidt als volgt:

“§ 2. Buiten de gevallen, vermeld in § 1, en onverminderd de gevallen, toegelaten bij artikel 5.1.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, kan een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van woningen of een verkavelingsvergunning in woonuitbreidingsgebied eerst worden afgeleverd, indien de aanvrager beschikt over een principieel akkoord van de deputatie.

In een principieel akkoord bevestigt de deputatie dat de vooropgestelde ontwikkeling ingepast kan worden in het lokaal woonbeleid, zoals vormgegeven in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en desgevallend in andere openbare beleidsdocumenten. De deputatie wint daaromtrent het voorafgaand advies van de gemeenteraad in. Dat advies is bindend in zoverre het negatief is. Indien de gemeenteraad geen advies aflevert binnen een termijn van negentig dagen, ingaande de dag na deze van de betekening van de adviesvraag, kan aan deze adviesverplichting worden voorbijgegaan.

Een principieel akkoord verplicht de gemeente ertoe om binnen het jaar een voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg op te maken.

De Vlaamse Regering kan nadere materiële en procedurele regelen bepalen voor de toepassing van deze paragraaf.”

6. Op 14 juli 2014 dient de nv Brummo bij de deputatie een aanvraag in voor een principieel akkoord voor de aansnijding van het woonuitbreidingsgebied 'De Bergen' te Hombeek (Mechelen).

Het betrokken woonuitbreidingsgebied heeft een omvang van ongeveer 5 ha en wordt omgeven door de Zemstseweg, de Bankstraat, en de weg langsheen de Eglegemvijver. Het gebied wordt doorsneden door de Bergestraat.

7. De verzoekers wonen langsheen de Zemstseweg. Hun woningen palen aan het projectgebied.

8. Op 25 november 2014 verleent de gemeenteraad van de stad Mechelen gunstig advies over de aanvraag van de nv Brummo.

9. Op 15 januari 2015 neemt de deputatie het bestreden besluit dat bepaalt wat volgt:

“Een principieel akkoord voor het aansnijden van het woonuitbreidingsgebied 'De Bergen' wordt verleend voor de delen van de percelen 45V, 49S, 50C, 50D, 50E, 50N, 50L, 50M, 50H, 51, 52F, 54, SS3, 56B, 57C en 97 die in woonuitbreidingsgebied liggen, op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met de bepalingen uit het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan:

- Het woonuitbreidingsgebied Bergestraat – De Bergen is een 3,8 ha groot terrein met eventueel twee toegangen. Met respect voor de beek is 3,3 ha voor 60 tot 70 woningen als afwerkrand te ontwikkelen
- De afwerkrand (1,6 ha voor 30 tot 35 woningen) in de noordelijke helft sluit nog redelijk bij de dorpskern aan en dringt niet te ver in het open landschap. Dit deel is geschikt voor hoogwaardig wonen [en] voor volkshuisvesting (bij voorkeur koop).”

V. Ontvankelijkheid van de vordering

10. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende en de tussenkomende partijen opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zouden zich alleen opdringen indien de grondvoorwaarden

voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld mochten zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Grondvoorwaarden voor een schorsing

11. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de beslissing *prima facie* kan verantwoorden.

VII. Spoedeisendheid

Standpunt van de partijen

12. De verzoekers voeren aan dat zij wonen aan de rand van het projectgebied, en dat zij de nadelige gevolgen zullen ondervinden van het geplande project. Zij verwijzen in dat verband naar hun uiteenzetting in het verzoekschrift aangaande hun belang bij de ingestelde vordering. Daarin voeren zij aan dat de bestreden beslissing tot gevolg zal hebben dat het achterliggende landelijk gebied volledig zal worden volgebouwd, zodat het open en groen landschap met uitzicht op de Eglegemvijver volledig zal verdwijnen. Het verkavelingsproject met meer dan tachtig woningen zal volgens de verzoekers een aanzienlijk verkeersgenererend effect veroorzaken voor de Zemstseweg, waar zij wonen. Eén van de ontsluitingswegen wordt ook voorzien langsheen en over het perceel van eerste verzoeker. Het bestreden principiële akkoord is de eerste vitale stap om het (verkavelings)project tot stand te laten komen. Het principiële akkoord laat de aanvrager toe om een verkavelingsaanvraag in te dienen teneinde het woonuitbreidingsgebied aan te snijden. Er moet niet worden gewacht op een voorlopig, laat staan definitief vastgesteld ruimtelijk uitvoeringsplan. De verzoekers geven aan dat het hen niet bekend is of al dan niet een verkavelingsaanvraag werd ingediend. Over een verkavelingsaanvraag moet

binnen een termijn van 150 dagen worden beslist. Het voorwerp van een verkavelingsvergunning geldt tevens als een stedenbouwkundige vergunning voor de werken die nodig zijn voor het bouwrijp maken van de terreinen waardoor “alle materiële ingrediënten voor het verkeersgenererend effect [...] voorhanden zijn” en “het groene karakter van het achterliggende gebied volledig zal verdwijnen”. Het aanvraagdossier heeft gelet op de voorgaande besprekingen met de stad Mechelen “een eerste horde [...] genomen en [is] eigenlijk als project principieel [...] goedgekeurd door het stadsbestuur” waardoor de verkavelingsaanvraag “hoogstwaarschijnlijk een gunstige beoordeling wacht”. De verzoekers hebben eerst op 9 september 2015 kennis genomen van het bestreden principieel akkoord zodat zij “de nodige voortvarendheid aan de dag gelegd” hebben.

13. De deputatie stelt dat de uiteenzetting in het verzoekschrift in verband met het spoedeisend karakter van de schorsingsvordering geenszins concreet is. De deputatie stelt vast dat de afgifte van een principieel akkoord volgens de verzoekers zou moeten volstaan om de vordering als spoedeisend te beschouwen. De argumentatie van de verzoekers is beperkt tot algemene stellingen die niet nader worden gepreciseerd. Daarmee wordt niet aangetoond dat de zaak nu reeds dermate spoedeisend is dat de beoordeling van het annulatieberoep niet kan worden afgewacht. Bovendien geven de verzoekers zelf aan dat de door hen ingeroepen zogenaamde onherroepelijke schade niet zijn oorsprong vindt in het bestreden principieel akkoord, maar dat deze pas kan ontstaan van zodra een beslissing wordt genomen over een nog in te dienen verkavelingsaanvraag. De deputatie besluit dat de vordering niet spoedeisend is.

14. De nv Brummo stelt vast dat de verzoekers de spoedeisendheid afleiden uit het gegeven dat na een principieel akkoord een verkavelingsvergunning zou kunnen worden aangevraagd. Zij tonen nergens aan dat een dergelijke aanvraag reeds zou zijn ingediend, hetgeen ook niet het geval is. De verzoekers verwijzen naar mogelijke, eventuele, hypothetische en potentiële nadelen, maar slagen er niet in om een reële spoedeisendheid aannemelijk te maken. De vereiste spoedeisendheid is niet voorhanden.

15. De stad Mechelen stelt vast dat de verzoekers erkennen dat het bestreden principieel akkoord slechts de eerste vitale stap is in hoofde van de aanvrager om het project tot stand te laten komen. De verzoekers geven ook toe dat er op het ogenblik van het inleidend verzoekschrift nog geen verkavelingsaanvraag werd ingediend. Dat is tot op heden niet gebeurd. Thans is de opmaak van een masterplan in uitvoering. Dit gaat vooraf aan het indienen van een verkavelingsaanvraag. De stad Mechelen ziet dan ook niet in dat de annulatieprocedure niet kan worden afgewacht. Gelet op het gegeven dat ook nog een beslissing over de wegen moet worden genomen, en dat een wachttermijn voor uitvoering geldt eens een vergunning is afgeleverd, en dat ook nog eens een administratieve beroepsmogelijkheid openstaat, is een onmiddellijke uitvoering niet te verwachten, noch mogelijk. Bovendien zijn alle beweerde nadelen ook puur hypothetisch, gezien het niet zeker is of wel een verkavelingsaanvraag zal worden ingediend en nadien een vergunning zal worden verleend. Wanneer de verzoekers, zoals *in casu*, geen enkel concreet element aanbrengen om hun vrees te ondersteunen dat de vergunning effectief binnen een korte termijn zal worden uitgevoerd, is er geen sprake van spoedeisendheid. Een uitspraak over het ingediende annulatieberoep zal kunnen bekomen worden vooraleer er met de uitvoering van werken zal worden begonnen. Aangezien het mogelijk is om later nog een volgende schorsingsvordering in te dienen, zullen de verzoekers ook later nog tijdig kunnen ageren. De uitvoering van het verkregen principieel akkoord heeft geen enkel gevolg voor de verzoekers aangezien de aangevoerde schade uit de bestreden beslissing zelf dient voort te vloeien hetgeen niet het geval is. Er is geen sprake van enige spoedeisendheid.

Beoordeling

16. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert. Er kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen over de spoedeisendheid in het verzoekschrift of de daarbij gevoegde stukken werd uiteengezet en gestaafd.

Naar eis van artikel 17, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’. Dit houdt in dat het aan de verzoekers toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden principieel akkoord voor hen persoonlijk veroorzaakt.

17. De verzoekers betwisten niet dat er momenteel nog geen enkele verkavelings- of stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor de door hen geviseerde werken werd ingediend, laat staan dat een dergelijke vergunning al zou zijn verleend. Hun beroep op een dergelijke vergunning(saanvraag) en de daaruit voortvloeiende hinder, ter staving van de spoedeisendheid van hun vordering, mist dan ook feitelijke grondslag. Een toekomstige, potentiële spoedeisendheid, zoals die *in casu* wordt aangevoerd, kan de schorsing van het bestreden principieel akkoord geenszins verantwoorden. Bovendien kan een schorsingsvordering steeds worden ingesteld wanneer de daartoe vereiste spoedeisendheid zich zou aandienen.

18. Het bestreden principieel akkoord verleent niet de toelating om het betrokken woonuitbreidingsgebied te bebouwen of bouwrijp te maken. Daartoe is een verkavelings- of een stedenbouwkundige vergunning vereist. De door de verzoekers ingeroepen nadelen vloeien derhalve niet voort uit het bestreden principieel akkoord. Het betoog van de verzoekers over de aangevoerde nadelen is thans louter potentieel en toekomstig van aard.

19. Daarenboven, en in elk geval, maken de verzoekers niet aannemelijk dat de uitspraak over het vernietigingsberoep te laat zou komen om de door hen aangevoerde nadelen te voorkomen.

20. Ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State waaraan cumulatief moet zijn voldaan opdat een vordering tot schorsing kan worden toegewezen, is niet vervuld.

BESLISSING

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv Brummo en van de stad Mechelen wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig februari 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust